

Să terminăm grabnic însămînțările

În prezent, în satele noastre sînt în toi însămînțările de toamnă. Acele comune unde munca a fost bine organizată au obținut rezultate frumoase la însămînțări.

Muncind cu însuflețire în întrecere socialistă, colectivității din Tlocuj de Jos, raionul Gher'a, au terminat primii pe raion însămînțările de toamnă. Înainte de vreme au terminat însămînțatul celor 95 hectare de griu și harnicii țărani muncitori întovărășiți din comuna Scărlătești, regiunea Galați. Ei și-au dat seama de însemnătatea ce o au însămînțările de toamnă făcute la timp și în condițiuni agrotehnice superioare.

Cine nu dorește să aibă la anul în hambar cit mai multe cereale? Însă belșugul nu vine de-a gata. El se obține prin muncă făcută după știință. Acum fiecare zi e deosebit de prețioasă. Este necesar să fie folosite cu chibzuință toate atelajele, pentru a se realiza viteza zilnică.

Totodată inginerii și tehnicienii agronomi trebuie să stea în permanență pe teren în mijlocul țărănilor muncitori, pentru a-i lămurii și a-i îndruma să facă arături de bună calitate, cu brazde înguste, pentru ca să iasă cit mai puțini bolovani. Apoi să mărunțească bolovanii cu boroana, tăvălugul dințat și chiar să-i

spargă cu muchiile sabelor. Acolo unde arătura adîncă în vederea însămînțărilor de toamnă n-are timpul necesar să se așeze, pînă la însămînțare e bine să se dea cu tăvălugul urmat de grapă, înainte de semănat și după semănat. Țăranii muncitori au datoria de a folosi la maximum semănătorile și de a pune în pămînt numai sămînță de soi, triorată și tratată.

Însămînțările pot fi terminate cu succes în scurt timp, dacă se mobilizează toate forțele locale. Unde nu se muncește astfel se întîrzie campania de toamnă. De pildă, în comuna Cătrunești, raionul Brănești, nu se însămînțase în sectorul individual nici pe departe atît cit ar fi fost cu putință, dacă s-ar fi folosit toate atelajele, toate semănătorile, s-ar fi combătut părerea că însămînțările mai pot aștepta. Atît comitetul executiv al sfatului popular comunal cit și căminul cultural au dat dovadă de o totală lipsă de răspundere față de însămînțările de toamnă.

De munca noastră, a tuturor, depinde belșugul anului viitor. Să ne înzecim eforturile, în întrecere socialistă și patriotică, să folosim toate posibilitățile pentru ca să terminăm grabnic însămînțările în bune condițiuni agrotehnice, spre folosul fiecărui om harnic și al întregii țări.

Serbări populare ale prieteniei romîno-sovietice

În numeroase localități ale țării au avut loc, duminică, însuflețite serbări ale prieteniei romîno-sovietice.

Mii de oameni ai muncii au luat parte la o serbare a prieteniei romîno-sovietice organizată în cadrul „Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice” la Urziceni, regiunea Ploiești. Echipele căminelor culturale din Armășești, Adîncata și Broșteni, taraful popular din comuna Jilavele, echipele artistice ale fabricii de cărămidă și a școlii medii de 10 ani din Urziceni au prezentat un bo-

gat program de cîntece și dansuri.

Cu acest prilej au fost organizate standuri de cărți sovietice din domeniul ideologic, tehnic, agro-zootehnic și literar.

În parcul popular din Reghin, Regiunea Autonomă Maghiară, s-a desfășurat duminică serbarea prieteniei romîno-sovietice.

În fața a numeroși muncitori și țărani muncitori s-a desfășurat un bogat program artistic care a cuprins piese corale și dansuri rusești, romînești și ale minorităților naționale din țara noastră.



„Iată-i muncind cu spor și bucurie! Pe ogoarele gospodăriei agricole colective „Nicolae Bălcescu” din comuna Tuzla, regiunea Constanța, colectivității, cu ajutorul tractoriștilor de la S.M.T. „23 August” însămînțează grîul în rînduri încrușișate, după metoda sovietică. În fotografie se mai văd inginerul Stanciu Gheorghe de la raionul Negru Vodă și brigadierul fruntaș Victor Sărăcilă, de la gospodăria colectivă, controlînd adîncimea de însămînțare.

ALBINA

Redista săptămînală a așezămintelor culturale

ANUL 57 Seria II-a Nr. 356

8 pagini — 15 bani

Miercuri 20 octombrie 1954

Din satele Patriei noastre

Ară cu tractoarele S. M. T.-ului

Pe ogoarele țărănilor muncitori cu gospodării individuale din satele Panțoiu și Patru Frați, raionul Urziceni, răsună zi și noapte cîntecul tractoarelor. De la revărsatul zorilor și pînă în amurg, apoi noaptea în lumina farurilor, tractoarele răstoarnă sute de brazde negre. Brazdele sînt adînci, iar la anul viitor recolta de griu va fi mai bogată. „Unde ari cu tractorul, la recoltat vine sporul”, așa spun țărani muncitori cu gospodării individuale din satele Panțoiu și Patru Frați. Anul ăsta ei au încheiat cu S.M.T.-ul Urziceni 200 contracte. Vor ca însămînțările de toamnă să le facă la timp și de bună calitate.

Ștefan Tănase
corespondent

Își îndeplinesc angajamentele

Respectîndu-și hotărîrile luate în adunare populară, țărani muncitori din comuna Greci, raionul Strehăia, au reușit să termine pînă la 15 septembrie construirea noii școli. Folosind autoimpunerea și valorificînd resursele locale, ei au izbutit ca numai în 30 de zile, prin muncă însuflețită, să ridice noul local de școală. În felul acesta cursurile noului an școlar au putut începe la timp.

R. Sirbu și P. Vulpășoiu
corespondenți

Să ne pregătim belșugul de bucate

De cum s-a ivit timpul prielnic, țărani muncitori din comunele raionului Tg. Neamț au început să grăbească lucrările pentru campania agricolă de toamnă.

În comuna Grumăzești, imediat după ce s-a recoltat porumbul, țărani muncitori au și început arăturile adînci de toamnă pentru însămînțatul grîului și orzului.

La antrenarea țărănilor muncitori în efectuarea la timp și în bune condițiuni a lucrărilor de toamnă o contribuție însemnată o aduc și deputați ca Dumitru Susan și Gh. M. Micu, de asemenea, cadrele didactice în frunte cu directorul școlii elementare de 7 ani, Nicolae Stamate.

Ion Apetroae
corespondent

Vecini buni



La marginea lacului, Techirghiol sînt două grădini de zarzavat vecine: a gospodăriei agricole colective din Tuzla și a gospodăriei agricole de stat din Lanuri. În timpul verii muncitorii acestor grădini au făcut dese schimburi de experiență. Acum a început culesul verzii.

„Sărbătoarea recoltei” la Otopeni

În dimineața aceea de duminică Tudor Gh. Ene, din Otopeni, era tare bucuros. Lasă că și hainele cele bune cu care se îmbrăcase și casa și totul în jurul său arătau că e zi de sărbătoare în viața fruntașului. Deodată, se auzi lătrat de cîine. În bătaură se iviră sumedenie de inși în cîntece și jocuri. Era brigada artistică de agitație și tovarășii din conducerea căminului cultural și alți țărani muncitori din comună veniți să-l felicite pe Tudor Gh. V. Ene pentru rezultatele obținute la culturile de grîu, porumb, floarea soarelui, etc. Dar nu numai în viața sa era zi de sărbătoare. La fel a fost sărbătorită și Elena Dumitru și mulți alți fruntași ai recoltelor bogate. Și veselie aceasta a cuprins întreaga comună. Toți se bucurau deoarece era „Sărbătoarea recoltei”. După amiază, brigada artistică de agitație a dat un frumos program la căminul cultural. „Sărbătoarea recoltei” a fost

deschisă de tovarășul Dumitrescu, secretarul sfatului popular, după care a urmat o conferință despre aplicarea experienței agrotehnice sovietice, pentru a se putea îndeplini cu succes sarcinile puse de proiectul de Directive, ținută de inginerul agronom Bărbulescu Gh., de la I.C.A.R.

După conferință au luat cuvîntul colectivii, întovărășiți și țărani muncitori cu gospodării individuale, care au pus întrebări sau au împărtășit și celorlalți din experiența lor ce le-a slujit strădaniilor pentru obținerea de recolte bogate. Ei și-au luat angajamentul de a folosi pe scară tot mai largă, în anul care vine, metodele agrotehnice sovietice, izvoare nesecate de belșug.

Pînă seara tîrziu țărani muncitori din comuna Otopeni, regiunea București, au sărbătorit pe colectivității, întovărășiții și țărani muncitori fruntași în agricultură.

Stegărescu At.

Luna Prieteniei Romîno-Sovietice

Cum m-a ajutat cartea sovietică în munca mea

„Cartea este cel mai bun prieten al omului”. Tot mai des auzi aceste cuvinte. Și cit adevăr e în miezul lor! Eu am simțit aceasta din plin de câțiva ani încoace. Cite învățăminte am cules din paginile cărților sovietice! Romanele: „Pământ destelenit”, „Secerișul” și altele, m-au ajutat mult. Învățăturile cele mai de preț pentru munca mea de director de cămin cultural, le-am căpătat din cărțile și broșurile de îndrumare ce cuprind experiența cluburilor sătești sovietice. Am învățat și am împărtășit și altora din învățămintele cștigat.

Cei aproape 30 țărani muncitori, înscriși la cercul agrotehnic de la căminul cultural, au avut prilejul să afle, prin inginerii agronomi de la raion, multe din bogatele învățăminte agrotehnice sovietice. Lecțiile ținute la cercul agrotehnic au prins viață atunci când le-am pus în practică. Astfel, după ce s-a ținut lecția despre metoda sovietică a însămînțării porumbului în pătrat, inginerul agronom și agentul agricol au mers pe ogor și au arătat această metodă. După aceea, mulți țărani muncitori, printre care Grigore Dima, Ilie Stoica și Anghel Bălășoiu, și-au însămînțat porumbul în cuburi așezate în pătrat. Ei au ascultat de sfatul meu și au mai citit și alte cărți agrotehnice, cum sînt: „Semănatul în pătrat sporește recolta de porumb” și „Cum ne ajută agrotehnica sovietică să obținem recolte bogate”. La cules au obținut cu peste 300 kg. porumb mai mult decît recolta medie pe comună.

Pînă nu de mult bibliotecă noastră avea cititori puțini. Citind în „Manualul bibliotecarului sătesc” metoda sovietică a colportajului de cărți, mi-am dat seama că și biblioteca de la căminul nostru ar avea rezultate mai bune dacă ar aplica această metodă. M-am sfătuit și cu tovarăsa bibliotecară Viorica Moraru. A citit și ea „Manualul”. Punind în practică metoda aceasta, în scurt timp numărul cititorilor a sporit mult.

Căminul nostru cultural are un cor de 30 persoane, o echipă de dansuri, soliști vocali și instrumentiști și în curînd vom forma și o echipă de teatru. Dacă echipele de dansuri și cor au obținut diplome de merit la concurs, asta se datorește în primul rînd faptului că noi am studiat cu atenție, în colectiv, metodele de muncă ale echipelor artistice sovietice, publicate în broșurile „Din experiența cluburilor sătești sovietice”. Dar nu numai echipele de dansuri și corurile au rezultate bune în muncă, ci și colectivul de conferențieri, responsabilul cu audițiile la radio și toți activiștii căminului cultural, care au citit și studiat din cărțile sovietice metodele muncii culturale de masă.

Eu îndemn pe toți directorii de cămine culturale să citească neconținut cărțile sovietice, căci în ele vor afla ajutor de mare preț în munca lor de fiecare zi.

Ion Apostol

director de cămin cultural în comuna Știubeiu-Plocești, decorat cu „Medalia Muncii”

Boris Polevoi :

„CONTEMPORANI” Editura Tineretului

Dacă deschizi paginile acestei cărți, în fața ochilor îți răsar îndată oamenii dirzi, oamenii calăuziți de dorința fierbinte de a făuri o lume fericită, Dragostea de țară, dorința arzătoare de a o face și mai frumoasă și mai bogată, este o trăsătură de seamă a omului sovietic. Ori unde s-ar afla el: pe marile șantiere ale uzinelor sau pe întinderile nesfîșite ale colhozurilor, înfăptuiește lucrări minunate.

Citind cartea lui Boris Polevoi, nu vei putea uita niciodată pe „Taica”, președintele de colhoz, pe făuritorii Mării Tîmleanskaia și nici pe constructorii Canalului Volga-Don. Cu ei pleci în gînd, cu ei te sfătuești, ei îți sînt adevărații prieteni



Ion Vitner :

„PĂMINTUL PRIETENIEI” E.S.P.L.A.

De curînd a apărut cartea „Pământul prieteniei”, care cuprinde o culegere de reportaje literare al căror autor este Ion Vitner. Din paginile acestei cărți aflăm noi și diferite aspecte din viața fericită a oamenilor sovietici. În reportaje ca „Pământul prieteniei”, „Zorii comunismului”, „Moscova” și multe altele, facem cunoștință cu noi chipuri de constructori ai comunismului. Cartea se adresează unui cerc larg de cititori, iar lectura ei se face cu plăcere și interes.

Roadele bogate ale aplicării metodelor agrotehnice sovietice

— Andrei Sibiceanu!... Stoica Nicolae!... Nișu Nicolae!...

Sînt nume care străpung liniștea ce domnește în sala căminului cultural din Tuzla. Cei strigați pășesc unul cite unul în față. În aplauzele tuturor țărănilor muncitori care asistă la această sărbătoare a satului, președintele sfatului popular, tovarășul Ion Ungureanu, le înmînează diplomele de agricultori fruntași.

— Zi așa, moș Andrei! — făcu un omuleț negricios, zărindu-l pe bătrînul întovărășit Andrei Sibiceanu. — Primiși diplomă de gospodar fruntaș! Da' eu tot nu pricep ce i-ai făcut dumneata porumbului, de-ai scos cu 2-300 kg. la hectar mai mult ca noi. O fi tras ploaia numai spre ogorul dumitale, hai?

— Nu, măi Culae! — porni moș Andrei să se apringă la vorbă. — Alta e povestea porumbului meu. Eu am învățat multe din conferințele pe care le ținea tovarășul profesor Petrescu la cămin, astă iarnă. Cele despre agrotehnica sovietică, mă! La început, ce-i drept, nu prea aveam încredere în sfaturile lui. Ziceam și eu ca tine: „Dacă plouă, crește ea, sămînța, oricum ar fi!” Acu' m-am convins că nu-i așa. Știința-i lucru mare, taică! Să semeni semințe alese și tratate cum trebuie, să nu mai faci mușuroaie la rădăcina porumbului, să așezi cuburile în pătrat, vezi tu... e altă căciulă! Ia citește broșura „Cum ne ajută agrotehnica sovietică să obținem recolte bogate”, și-ai să vezi cite comori găsești acolo...

Mai în fundul sălii, tovarășul Nicolae Stoica, un țărănuș muncitor veșnic zîmbitor și pornit pe șotii, se agită de mama focului în mijlocul unui ciorchine de oameni:

— Vreți să știți de ce-am scos 1.200 kg. grîu la hectar, cu toate că timpul a fost cam secetos? Fiindcă mi-au deschis mintea sfaturile tovarășului inginer agronom Stanciu Gheorghe. „Uite — zice — colhoznicii sovietici pun în pămînt numai grîu selecționat, și-l seamănă în rînduri încruciate. În felul ăsta el are mai mult aer și crește puternic, sănătos! Noi, la colectivă, tot așa însămințăm. Ia încearcă și dumneata!” Acu' ce să mai vorbim. Vorbesc roadel singure. Nu-i așa?

— Așa-i! — intră în vorbă țărănușul cu gospodărie mică, Nișu Nicolae. — Are dreptate nea Stoica. Și pe mine m-a sfătuit inginerul. Din toamna asta nu mai seamăn decît cum scrie la carte. Să vedeți grîul meu. L-am pus în pămînt la 2-3 zile după ce-am cules porumbul. Și ce frumos a răsărit! O mîndrețe de grîu.

...Dinspre mare se ridică luna. Nu mai e mult pînă la miezul nopții. Dar țărăni muncitori din Tuzla au uitat să plece spre case. S-au strîns acum în fața fotomontajelor care le vorbesc despre frumosele realizări ale colhoznicilor sovietici. ...Acolo, oamenii, folosind din plin învățăturile științei, și-au făurit o viață înfloritoare, fără seamăn pe lume. Pe fețele tuzlenilor se citește hotărîrea de a face la fel.

Stelian Filip

Partidul — conducătorul luptei pentru ridicarea culturală a satelor

Pentru a-și întări stăpînirea, burghezia și moșierimea din țara noastră au dus o politică sistematică de menținere a maselor largi populare în bezna cea mai adîncă a neștiinței de carte, a celei mai crunte înăpoierei culturale. Potrivit datelor întocmite de guvernăntii de atunci, în 1930 țara noastră număra 4.402.918 neștiutori de carte, adică nu mai puțin de 38 la sută din întreaga populație a țării. Trebuie să ținem seamă că în această cifră nu sînt cuprinși cei care reușiseră să urmeze o clasă sau două și care din cauza sărăciei fuseseră nevoiți să intrerupă. De fapt și acești oameni rămăseseră tot niște neștiutori de carte. În anul 1933, peste un milion de copii de vîrstă școlară nu au putut urma școala datorită mizeriei și sărăciei. Despre o mișcare culturală la sate, echipe artistice, biblioteci sătești, nici nu pu-

tea fi vorba în preocupările stăpînirii burghezo-moșierimii.

Partidul clasei muncitoare și-a pus drept sarcină de seamă stîrpirea analfabetismului la sate, această rușinoasă moștenire a trecutului. În scurtă vreme s-au obținut rezultate însemnate în această acțiune. Numai în anul școlar 1952-1953 au fost alfabetizați 750.000 neștiutori de carte, iar în prima jumătate a acestui an au mai primit lumina cărții încă alți 170.000 analfabeți. Sînt regiuni în țară, ca, de pildă, Baia Mare, unde s-a reușit să se înlăture pentru totdeauna din peste 100 sate neștiința de carte.

Odată cu acțiunea de stîrpire a analfabetismului, partidul clasei muncitoare a pornit la sate o largă acțiune de culturalizare a țărănimii muncitoare. La sate au apărut căminele culturale și alte instituții de luminare a țărănimii mun-

citoare. Astăzi, în țara noastră se numără peste 13.700 cămine culturale, case de citit și colțuri roșii. Mai bine de 12.000 biblioteci stau la îndemina țărănimii muncitoare cu cărți, broșuri, reviste. În 65 centre raionale își duc activitatea casele raionale de cultură.

Pe lîngă căminele culturale au fost organizate cercuri de studii, unde țărăni muncitori capătă cunoștințe folositoare de felul cum să-și lucreze pămîntul, să crească vite de rasă, să adune o cit mai bogată cultură generală. Așa, bunăoară, în anul 1953-54 au fost organizate 3.000 cercuri de studii, dintre care peste 2.500 au fost cercuri cu caracter agrozootehnic. În cadrul căminelor culturale s-au alcătuit echipe de joc, teatru și cor atît de îndrăgite de țărăni muncitori.

Ducînd o neîncetată politică de culturalizare a satului, partidul a pus ra-

dioul și cinematograful în slujba țărănimii muncitoare. Astăzi aproape că nu-i cămin cultural care să nu fie inzestrat cu aparat de radio. Sînt apoi sute și mii de țărani muncitori care și-au cumpărat aparate de radio. A fost înființată și se lărgeste an de an rețeaua satelor radiificate și electrificate.

Lumina culturii a pătruns în sate spulberind neștiința și cu ajutorul cinematografului. Cele aproape 1.000 cinematografe sătești și 200 caravane sătești ajută ca filmul să pătrundă în cele mai îndepărtate sate și odată cu el binefacerile culturii.

În trecut școala nu era decît un mijloc în mina claselor stăpînitoare de înșelare a maselor. Învățătura care se dădea în școala primară era menită să împiedice pe oameni să vadă adevărul cruntei exploatare la care erau supuși. Partidul a pus învățămîntul e-

lementar pe baze științifice, l-a legat de nevoile practicei construirii socialismului. Partidul a inițiat reforma învățămîntului, prin care în nenumărate sate au fost create școli cu 7 clase. Fiii țărănilor muncitori au putința să capete o învățătură științifică și le este deschisă larg calea spre cele mai înalte trepte ale învățaturii. Toate acestea vorbesc despre grija neîncetată pe care o are partidul clasei muncitoare față de ridicarea culturală a satului.

Prin politica sa înțeleaptă, partidul a pus la îndemina țărănimii muncitoare comorile culturii adevărate. Ajutați de binefacerile ei, țărăni muncitori pornesc mai încrezători în puterile lor în a-și croi făgaș de viață nouă, luptă să smulgă pămîntului cit mai multe roade pentru binele lor și al patriei noastre scumpe.

Am pornit la îndeplinirea mărețelor sarcini pentru înflorirea agriculturii

Cind s-a pomenit vreodată în trecut de cerc agrotehnic la căminul cultural, de ingineri care să vină și să ne arate cum să ne muncim ogoarele ca să rodească mai mult? Nici un țărăn din Smeu nu știa că din cărți poate învăța cum să-și lucreze pământul. Dar iată că partidul nostru ne-a venit în sprijin. Ne-a arătat că dacă vrem ca pământul să dea mai mult belșug, să înjugăm alături de boi și știința agrotehnică. Eu unul, rămas orfan, de mic am muncit pe la toți chiaburii din satul Smeu. Astăzi sunt membru al gospodăriei noastre agricole colective „1 Mai”. Cu sprijinul partidului, am scos de pe câmpurile noastre recolte bogate. Numai eu am dus anul trecut acasă aproape 5.000 kg. porumb, 2.000 kg. griu și alte bucate. E rodul muncii noastre făcute laolaltă, cu mașini și după îndrumarea științei. Dar partidul ne arată că pământul poate rodi mai mult și trebuie să rodească mai mult. Inșă pentru aceasta trebuie să lucrăm cu trage-re de inimă. Proiectul de

Directive privind dezvoltarea agriculturii imi arată mie grija pe care o poartă partidul nostru pentru dezvoltarea agriculturii. Și lucrul acesta îl văd toți colectiviiști din satul Smeu și toți sint hotărîți să contribuie la traducerea proiectului de Directive în fapte. Acum noi am terminat însămințările de toamnă. Griul l-am însămințat de mult.

Nu va trece mult timp și tarlaua de 35 hectare însămințată cu griu va înverzi. De curînd am trecut la desțelenirea citorva hectare de pământ. Suprafața arabilă a țării trebuie să se mărească și la aceasta vrem să contribuim și noi. Peste câteva zile începem plantarea cu pomi fructiferi a dealului din marginea satului. Grădina de zarzavat ne-a adus anul acesta însemnate venituri. De ce n-am avea și livadă cu pomi? Și cînd ești hotărît, așa cum ne învață partidul și muncești cu dragoste, reușești.

Hircu Gheorghe
colectivist
din satul Smeu,
reg. Iași

„Iată ce am realizat noi”

Un proverb înțelept spune: Omul cu carte are patru ochi. Și asta așa-i. Eu pînă acum 5—6 ani în urmă parcă trăiam pe altă lume. Atunci nu știam nici o boabă de carte. Inșă comuniștii Constantin D. Preda, Pavel Popa, Ion Staicu și alții nu mi-au dat pace pînă cînd n-am învățat să scriu și să citesc. Intra o seară i-am citit și femeii mele o scrisoare din revistă.

— Măi nevastă, — i-am zis eu — tu știi prea bine cît ajutor am primit noi din partea partidului și statului nostru. Statul nostru ne-a scăpat de multe necazuri. Azi nu mai muncim pe pământul fostului moșier Marinică Popescu. Avem și noi 8 pogoane de pământ care-i al nostru. Avem 2 boi, car, plug, grapă și tot ce-i trebuie omului pe lângă gospodărie. Ce zici cînd trimitem o scrisoare în revistă să arătăm cum am muncit noi?

— Să trimitem bărbate —

mi-a răspuns femeia bucurată. — Hai s-o facem împreună. Și am făcut-o.

Iată ce am realizat noi. Porumbul l-am terminat de cules încă de la 25 septembrie. Prin faptul că l-am însămințat la timp în ogor făcut de cu toamnă și l-am prășit de 3 ori, am scos 1.800 kg. la hectar. După terminarea culesului, prima mea grijă a fost să fac însămințarea cerealelor de toamnă și să predau cotele datorate statului. Și cu celelalte îndatoriri către stat sint pe terminate. Impozitul agricol l-am plătit pe întreg anul, carnea de vacă am predat-o de mult. Mai am doar 17 kg. carne de porc, pe care vreau s-o predau săptămîna aceasta. Și n-am să întîrzii la predarea cotei ce-o mai datorez, căci nici statul nu întîrzie, cînd e vorba să mă ajute.

Dumitrinoiu Gh. Constantin
țărăn muncitor din comuna
Răcari, raionul Fîlbași.

Sînt gata cu colectarea porumbului

Pe zi ce trece cresc suprafețele însămințate cu griu, orz și alte culturi de toamnă pe ogoarele din raionul Caracal. In același timp țărani muncitori predau cu drag cotele de porumb cuvenite statului. Ca de obicei, comuniștii sint mereu în frunte. De pildă, Ion Gh. Florea și Dumitru Stan din comuna Preajba, și-au predat primii cotele de porumb. Exemplul lor a fost urmat și de ceilalți țărani muncitori, printre care Marin Ioncea, Toma Mămuț și alții.

Și in comuna Cezieni găsești numeroși fruntași la predarea cotelor de porumb către stat. Numele țărănilor muncitori Petre Alexandru Dan, Gheorghe Dogaru și alții sint trecute la tabla de onoare și gazeta de perete.

Datorită muncii neobosite a comuniștilor, in seara zilei de 9 octombrie, comuna Preajba și Cezieni au fost gata cu colectarea porumbului.

★

Țăranii muncitori din comuna Cucuții, raionul Roșiorii de Vede, au însămințat pînă la 7 octombrie 420 hectare cu griu și au terminat însămințatul orzului de toamnă. Totodată ei sint fruntași pe raion și la îndeplinirea obligațiilor față de stat. Planul de colectări a fost îndeplinit de mult la griu, floarea soarelui, ceapă și altele. De asemenea, au achitat in proporție de 97 la sută și cotele de porumb.

Noi terenuri date agriculturii

In urma apariției proiectului de Directive, comitetul executiv al statului popular din comuna Sebiș, raionul Gurahonț, a luat grabnice măsuri pentru a traduce in fapte prevederile lui. Astfel, s-a reușit să se identifice pînă in prezent 72 hectare teren agricol, care pînă acum era nefolosit. Acest teren a început a fi lucrat de o seamă de țărani muncitori ca Pavel Hălmăgean, Gheorghe Budugan, Dănilă Creșu și alții.

V. Grădinaru
corespondent

Ce prevede proiectul de Directive cu privire la dezvoltarea viticulturii și pomiculturii

Ca și ceilalți agricultori, viticultorii și pomicultorii au întrezărit in proiectul de Directive al Congresului al II-lea minunate perspective pentru dezvoltarea ramurei in care muncesc și in același timp au luat cunoștință de sarcinile de seamă care le revin lor personal. „In comuna noastră majoritatea țărănilor muncitori se ocupă cu pomicultura și viticultura. Și dacă ne uităm fiecare in viile și livezile noastre, vom vedea că n-am avut o preocupare pînă acum pentru completarea golurilor despre care se vorbește in proiectul Directivelor. Va trebui chiar in toamna aceasta să trecem cu toții la completarea acestor goluri in vii și să extindem plantarea pomilor fructiferi după posibilitățile noastre”. Așa a vorbit țărănul muncitor Rădăcină Ion in timpul unei adunări din comuna Borșești, raionul Tg. Jiu, in care s-a dezbătut proiectul Directivelor.

In 2-3 ani viile existente in gospodăriile de stat, gospodăriile anexe, gospodăriile colective, întovărășirile agricole și gospodăriile țărănești individuale vor trebui să fie aduse in stare de producție superioară, prin aplicarea agrotehnicii înaintate, prin refacerea viilor și prin combaterea dăunătorilor și bolilor. Aceasta presupune un efort in plus din partea fiecărui cultivator, presupune o muncă făcută cu mai mult temei și nu la întîmplare.

Să folosim fiecare suprafața de teren pe care nu se pot cultiva cereale și alte culturi, pentru plantarea viței de vie și a pomilor fructiferi. In jurul caselor noastre, pe marginea drumurilor și peste tot acolo unde există posibilități, să sădim pomi fructiferi și in special nuci. Directivele arată că pînă in anul 1965 suprafața de livezi in plantațiile masive va trebui să ajungă la 250.000 hectare, cu un număr total de 50 milioane pomi fructiferi. Recolta globală de fructe pe țară trebuie să atingă

pînă in anul 1956 cantitatea de 640.000 tone, iar in anul 1965, 930.000 tone. Pentru realizarea cifrelor de mai sus, statul va lua o seamă de măsuri in scopul îmbunătățirii calității produselor viticole și pomicole și pentru sprijinirea cultivatorilor. Astfel, pînă in anul 1955 se va termina raionarea soiurilor de pomi fructiferi și viță de vie, pentru a se introduce in producție cele mai bune soiuri raionate, ținîndu-se seama de specificul fiecărei zone și de necesitățile populației și ale industriei alimentare. Cu sprijinul specialiștilor din stațiunile experimentale de pomicultură și viticultură, se va studia problema introducerii diferitelor specii de pomi și arbuști fructiferi și a viței de vie, in perdelele de protecție a cîmpurilor; se va îmbunătăți și se vor completa regulile agrotehnice pentru viticultură, pomicultură și pentru producția de pomi și vițe altoite, asigurîndu-se aplicarea lor la timp și la un nivel agrotehnic superior; in scopul combaterii dăunătorilor, a plantării și îngrijirii pomilor in cele mai bune condițiuni, se vor anbrona la muncă voluntară țărani muncitori, muncitorii de la orașe, femeile și tineretul.

S.M.T.-urile vor da, de asemenea, prin aplicarea mai largă a mecanizării in ramura viti-pomicolă, un ajutor de seamă. In anii 1955—1956 se vor organiza in zonele unde viticultura și pomicultura sint dezvoltate, S.M.T.-uri specializate in lucrări viti-pomicole; de asemenea, se va avea in vedere ca și acolo unde suprafața acestora este mai mică, să se organizeze brigăzi de tractoare specializate in deservirea viilor și livezilor.

Aplicarea tuturor măsurilor prevăzute in proiectul de Directive, va asigura in viitorii ani creșterea simțitoare a producției viticole și pomicole și asigurarea unei abundențe de struguri și fructe pentru aprovizionarea oamenilor muncii de la orașe și sate.

FRUNTAȘI ÎN MUNCILE AGRICOLE



Printre fruntașii comunei Tuzla, regiunea Constanța, se numără azi și tovarășii Nicolae Stolca, țărăn cu gospodărie individuală, Ștefan Lazăr, colectivist, Gheorghe Mafoi, întovărășit, Ragateza Pandele, colectivist și Pică Mihalache, țărăn cu gospodărie individuală. Muncindu-și pământul după metode agrotehnice avansate, ei au realizat recolte bogate, fapt pentru care li s-au înmînat diplome de agricultori fruntași.

De dragul traiului bun

Sînt la Semlac. Ploaia țîrie într-una. Las-să țîrie, că-i noapte și semlecanii au făcut azi treabă bună. În jurul meu, plini de snoave și de voie bună stau luptătorii pentru o recoltă bogată. Eu îi ascult și din cînd în cînd privesc la geam și oftez că ploaia nu le dă răgaz să sfîrșească însămințările de toamnă.

Petru Ileana, un om în puterea anilor, ride și nu-i pasă că ceru-i morocănos.

— Tovarășe, tovarășe, nu-ți fie cu supărare, da' dumneata ești un om întîrziat.

Oamenii au dat din cap, au rîs și l-au aprobat pe Petru Ileana. Secretarul organizației de bază, Ion Brănișcan, mi-a spus numai atît:

— Așa-i întrecerea.

Eu am prins a pricepe că țărani muncitori din Semlac — regiunea Arad — stau bine cu însămințările de toamnă. Petru Ileana a ținut să ia firul vorbeii de la început.

— Acuma, dragă tovarășe, nu-l ședință, da' eu vreau să vorbesc ca la ședință. Ascultă-mă dumneata: înainte, cînd chiaburii și domnii au căpiat de trai bun, eu am fost nimenia. Primarii n-au dat pe mine doi lei. Știi cum sînt azi? Slobod ca pasărea cerului și înțolit ca un șpan. D-apoi dacă am prins putere economică, eu zic să trăiască partidul. Iară eu, ca să știi și dumneata, m-am prins la întrecere nu așa de florile mărușii, ci de dragul vieții, de dragul traiului bun.

— Bine, baci Petre — zic eu — da' mîine ieși la însămințat, să te întreci.

— Eu, eu nu mai ies. De ce să ies?

Nepricepînd vorba lui Petru Ileana, i-am adus aminte că adineauri mi-a spus că s-a prins la întrecere patriotică nu de florile mărușii, ci de dragul traiului bun.

— Așa zic și-acum. Eu nu ies, tovarășe, eu am gătat. Dreptu-i că angajamentul cu însămințările a fost pînă spre sfîrșitul lunii. Că eu am gătat la octombrie 10, nu-i bai. Cui nu-i place, calce-mi pe urmă, dacă-i harnic.

Acuma, fiindcă și așa am pierdut trenul, stau de vorbă și cu alți oameni. Ardelean Teodor mă întrebă:

— Într-a-cîtelea zi din lună sîntem azi?

— În 13 octombrie.

— Să ții dumneata minte: într-a 9-a zi a lui octombrie eu aveam însămințate 3 hectare cu griu și 30 ari cu orz. Ce zici? Îți pare bine?

Teodor Galiș vrea să-și arate și el mulțumirea omului harnic. Mă țintește cu privirea ochilor negri, dîndu-mi să înțeleg că dînsul nu e fietecine, că înțelegerea a început să-i fie prieten și sfătuitor.

— Nu te mira, tovarășe, că în mijlocul lui octombrie mulți semlecani au gătat însămințările. Dacă ești de la ziare, musai să fii umbliător prin țară. Și cel ce umbliă aude multe. Auzit-ai că-n toamna trecută pe-aici prin părțile Aradului, prin multe locuri s-au pus grîne către crăciun? Hei, hei, asta n-a fost treabă cu cap.

Eu rid. Rid și oamenii. Numai Teodor Galiș nu ride. Ba din contră, ochii-i strălucesc de supărare.

— Mă — începu el către oameni, de ce vă rideți? Că se ride dumnea-lui — și arăta cu capul către mine — nu mă mir. Dumnea-lui n-are nici pămînt, nici cai, nici vacă; dumnea-lui are slujbă la oraș.

Unul dintre țărani l-a întrerupt pe Teodor Galiș.

— Todore, și noi și dumnea-lui ne-am rîs din pricină că-n toamna trecută, cum ai spus tu, pe-aici prin părțile Aradului, unde-i mama pămîntului, s-a pus griu cînd au început oamenii să taie porcii pentru crăciun. De aia s-a rîs dumnea-lui — și noi după el — ca să știi. No, dară, acuma s'oboadete la vorbă, că acuși îți răsare griul.

Lui Teodor Galiș îi trecu supărea și începu să-mi dea explicații ce însemnătate are o recoltă bogată. Zice că despre însemnătatea însămințării la timp poate să-mi vorbească așa din cap, ca din carte, întrucît multe a învățat el din umbliăturile la căminul cultural.

— D-apoi trage lavița lîngă mine și ascultă-mă dumneata: doveditu-s-a că dacă semăn griul tîrziu, eu ies primul păcălit. E recolta slabă. Și dacă pierd eu pierzi și dumnea-ta care ești de la oraș. Și ține minte, că-i păcat, pierde și muncitorul care-mi trimite toate celea. D-apoi de ce să pierdem cînd putem să cîștigăm? No, ride-te că drept am vorbit, că mă rid și eu de voie bună, că mîine-poimîine îmi răsare griul.

Privesc din nou la geam. Afară țîrie. Oamenii se bucură de ploaia asta care grăbește răsărirea griului. Aflu că oamenii au strîns tot cucuruzul. Aflu din gura lor că au hotărît, ca o datorie către patrie, predarea cotelor de cucuruz, să și-o facă odată cu culesul. Știu-leții cei mai frumoși, direct de pe lan, i-au predat drept cote.

— Asta din două motive — îmi spune Ilie Siladi. — Ca să nu pierdem timpul și să fim frunțași la colectare.

Țăranul mijlocas Petru Cioban, mă lămurește asupra frunțașilor.

— Să știi, tovarășe, că în privința noastră a frunțașilor e o, cum să-ți spun eu, o problemă. Bagă dumnea-ta seama: nu poți să fii frunțaș la însămințările de toamnă, dacă nu ești frunțaș la culesul cucuruzului. Îți spun lucrul ăsta, fiindcă mai e cîte unul ce trîncănește: „Vreau să fii frunțaș la pu-

sul griu-ului, da' n-am vreme să leg cucuruzul“.

Ștînd la sfat cu oamenii și notîndu-mi o seamă de cifre de la sfatul popular, am înțeles că mulți semlecani sînt frunțași pe toate liniile datorită faptului că întrecerea patriotică care a cuprins satul a în-suflețit hărnicia oamenilor, aprinzîndu-le ambiție de buni gospodari. Scriu în caietul meu de notițe: Semlac, 13 octombrie 1954: colectări porumb 91 la sută, colectări carne de vită 80 la sută, colectări carne de porc 82 la sută, colectări lapte de vacă 98 la sută. Și sub aceste cifre am scris două cuvinte: oameni gospodari.

Semlecanii țin cu orice preț să-mi spună că bucuriile care au intrat în casele lor și toate realizările săvîrșite în comună n-ar fi fost cu puțință fără îndruma-părîntescă și ajutorul înțelept al organizației de bază P.M.R.

— Da' despre deputați n-am spus nici o vorbă bună. Și asta nu se cade, își dă cu părerea Petru Ileana. De ce taci tovarășe Brănișcan? Dumneata ești secretar al organizației de bază și deputat în sfat. Nu ești dumneata la circum-scripția 18? Știu eu, circum-scripția dumitale a fost cea dintîi care a chemat la întrecere toate circum-scripțiile cînd am pornit însămințările.

Siladi Ilie vrea să spună și e o vorbă despre deputați.

— Apoi așa-i obiceiul cu deputații. Cînd fac treabă bună îi laudăm, cînd se arată nepăsători îi spălăm. D-apoi așa-i bine. Ce-i drept e drept, pun mîna pe inimă și zic adevărul. Deputatul Dumitru Herțeg cînt a fost ziulica, dragă doamne, numai pe hotar era, să meargă însămințările pe rupele.

Dacă ar fi să mai stau la taifas cu oamenii, n-aș termina pînă-n zori. Mă pregătesc să plec. Imi iau rămas bun de la semlecani și dau să ies. Pe ușă intră o femeie voinică, tînără, cu ochi de cărbune și trupul înalt, cît cucuruzul.

— Eu mi-s nevasta lui Vernic Dimitrie. Cine-i mai mare peste graficul cu întrecerea? Acum un ceas omul meu a gătat însămințatul.

George Ciudan

Toamna

Pe cîmpuri trag la plug mii
de tractoare.
Bătrîna scoartă-a gliei răscolind;
Spre sud, alene, trec în șir cocoare
Sub cerul toamnei brumăriu,
vislind.

Și cit îi-zarea largă și priporul
Al toamnei cîntec grav îl
ascultăm,
Cum tot ne spune, duduind,
tractorul:
„Arăm, adinc, tovarășe, arăm!“

VASILE IOSIF

Un harnic podgorean

De treci prin satele Șarîngei și întrebă pe oamenii de acolo cine-i frunțașul comunei, toți îți dau cam același răspuns: „Vilcu Aurel... Dar cine poate să-l întrecă pe Vilcu?“ Și iac' așa cu încetul poți afla de la oameni multe din „tainele“ în obținerea recoltelor bogate. Despre munca rodnică a lui Vilcu a aflat și tînăra ingineră Maria Bogdan, — de la secția agricolă din Buzău.

— Oare cum de le duce nea Vilcu pe toate la capăt și încă cu succes? — zise ingineră către secretarul organizației de bază, Nae Vasile. — Ca argintul viu e omul ăsta. Ba la cooperativă, ba pe ogorul din întovărășire, ba îl găsești prin via lui vestită.

— Și pe lîngă toate astea, unde mai pui că în calitate de deputat și candidat de partid se achită cu

multă conștiinciozitate de sarcinile trasate. Pentru dragostea ce o poartă patriei sale, partidului său, Vilcu s-a angajat ca alături de ceilalți deputați ai comunei să facă cunoscut, pînă la 14 octombrie, tuturor consătenilor săi proiectul de Directive.

Intr-o zi, nu de mult, ingineră Bogdan a stat mai mult de vorbă cu Vilcu Aurel. Voia să-și noteze totul în carnet, ca să spună apoi tuturor țăranelor muncitori cum a obținut el recolte bogate mai ales la struguri. Și astfel a început să scrie de zor.

Vilcu Aurel a însămințat printre primii griul, a recoltat porumbul la timp, obținînd 2.000 kg. la hectar și și-a făcut arăturile

adînci de toamnă. De la via sa de 70 ari, a cules 3.800 kg. struguri. Intrea-



ga cantitate a dat-o cooperativei. Astfel, prin valorificarea strugurilor a primit peste 5.500 lei. Dar Vilcu nu-i mulțumit de recolta obținută, deși unii

consăreni de-ai lui, ca Voicu Constantin și alții, n-au obținut decît 1.500 kg. struguri la hectar. El vrea ca în cel mai scurt timp să obțină chiar peste 10.000 kg. struguri la hectar, așa cum obțin multe gospodării de stat și gospodării colective. Iată cum a muncit el de a obținut 3.800 kg. struguri de pe 70 ari. Vilcu Aurel a aplicat toate lucrările de bază în via așa cum l-au sfătuit agronomii și cum a citit el în broșuri de specialitate. A făcut la timpul potrivit dezgropatul viei, a tăiat coardele după sfaturile agronomilor, a legat vița de 3 ori pe șpalier, a arat și îngrășat pămîntul de cîteva ori. De asemenea, a stropit de 4 ori vița cu zeamă bordeleză, contra manei, și a prăfuit-o cu

sulf, contra făinării, iar culesul l-a făcut cînd în bob a fost procentul cel mai ridicat de zahăr. Acum se pregătește să îngrășe pămîntul și apoi să îngroape via. Dar și-a mai propus ca în această toamnă să mai facă o lucrare de seamă așa cum îl învață proiectul de Directive: să completeze golurile din vie.

Inginera închise carnetul și vru să plece să trimită știrea unui ziar. Dar Vilcu parcă tot mai avea ceva de spus:

— Și sînt sigur că în scurt timp toți podgoreni noștri se vor hotărî să aplice în întregime regulile viticole înaintate, ca să obțină o cantitate mult mai mare de struguri.

Ing. Veronica Drăgușanu

Pe ogoarele lucrate după metodele lui Mațev

Cu prilejul celei de a doua consfătuiri unionale pentru studierea și răspândirea metodelor de lucru ale savantului colhoznic T. S. Mațev, care s-a ținut de curind la Șadrinsk (regiunea Kurgan), participanții la consfătuire au cercetat cu mult interes ogoarele colhozului „Poruncile lui Lenin”, pe care inovatorul a făcut pentru întâia oară experiențele sale de aplicare a unei metode neobișnuite în agricultură, aceea a lucrării adinci a solului cu pluguri fără cormană.

Vizitatorii au zăbovit multă vreme lângă un ogor care acum cinci ani a fost arat la adâncimea de 40-50 cm., cu pluguri fără cormană, iar în anii următori a fost numai lucrat la suprafață cu pluguri de dezmiriștire cu discuri și apoi boronit. Pe acest ogor colhozul obține recolte mari de grâu de primăvară și de ierburi anuale. În acest an, după ce s-a strins o bună recoltă de amestec de borceag și ovăz, ogorul a fost lucrat de-a lungul și de-a curmezișul cu pluguri de dezmiriștire cu discuri și boronit de câteva ori. Acum suprafața ogorului este curățată de buruieni și este foarte bine pregătită pentru însămînțarea grâului de primăvară în anul viitor.

Participanții la consfătuire au examinat și un alt ogor, pe care să vadă și mai convingător rezultatele deosebit de valoroase ale sistemului lui Mațev de lucrat solul. Acest ogor fusese năpădit de buruieni și în anul 1950, ca și în anii

premergători, a dat o recoltă de grâu de primăvară extrem de mică — 3-400 kg la hectar. În anul următor ogorul a fost arat cu pluguri fără cormană și a stat ogor negru toată vara; în anul 1952 a fost însămînțat cu grâu, anul trecut cu ierburi anuale pentru fîn, iar în acest an din nou cu grâu și de fiecare dată a dat recolte mari de grâu.

Pe o tarla întinsă de pământ fusese cultivat mai înainte trifoi. În acest an această tarla s-a discuit de 6-7 ori, iar acum pe întreaga suprafață se pot vedea numai niște mici rămășițe de rădăcini de trifoi, care nu împiedică nicidecum însămînțarea în anul viitor a grâului de primăvară.

Participanții la consfătuire au văzut plugul fără cormană lucrând. Pe un sector demonstrativ a ieșit un tractor „S-80” și a făcut câteva curse având remorcate pluguri obișnuite cărora li s-au scos cormanele, cum și pluguri speciale fără cormană de diferite tipuri. Vizitatorii s-au convins că după ce trece plugul fără cormană, ogorul capătă o înfățișare cu totul alta decât după plugul obișnuit cu cormană. Stratul de pământ rămâne în adâncime în aceeași poziție cum era înainte de arătura fără cormană, dar totodată se așinează bine pe toată adâncimea.

Vizitarea ogoarelor colhozului „Poruncile lui Lenin” a durat mai bine de trei ore. Vizitatorii s-au întors la Șadrinsk, la consfătuire, convinși și mai mult de marea însemnătate a lucrărilor lui T. S. Mațev.

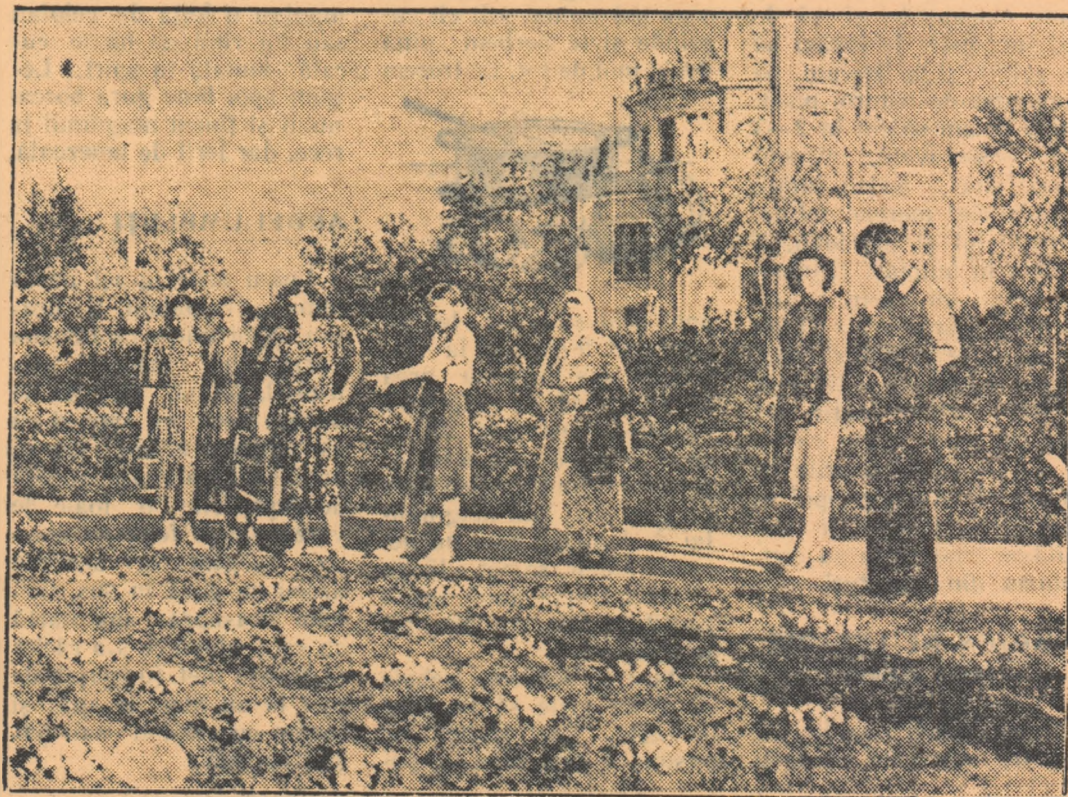
Intrecere pe ogoarele colhoznice

Laolaltă cu întreg poporul sovietic, oamenii muncii de pe ogoarele Țării Sovietice întimpină marea zi a celei de a 37-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie cu noi și noi succese în muncă. Avințați în întrecere socialistă în cinstea marii sărbători, ei muncesc în aceste zile cu o deosebită însuflețire pentru terminarea în cele mai bune condițiuni și la cele mai bune epoci agrotehnice a tuturor muncilor de cîmp.

Colhoznicii din ținutul Stavropol, de pildă, au terminat însămînțarea culturilor de toamnă la timp potrivit. Aici întrecerea a fost inițiată de mecanizatorii de la S.M.T.-Burlațkaia, care au însămînțat în colaborare cu colhoznicii, în zece zile de lucru, 11.000 hectare cu grâu de toamnă, îndeplinindu-și angajamentele luate cu trei zile ina-

inte de termenul stabilit. Față de anul trecut, colhozurile din ținutul Stavropol au lărgit semănăturile de culturi de toamnă și mai cu seamă de grâu cu 213.000 hectare, prin valorificarea pământurilor virgine și înțeleșite.

În regiunea Leningrad colhoznicii din artelul agricol „Al XVIII-lea Congres al Partidului”, aflați în întrecere în cinstea zilei de 7 Noiembrie, au terminat cei dintii în raionul Gacina recoltarea cartofilor, obținind pe o suprafață de 65 hectare cite 18.500 kg de cartofi la hectar. Acest colhoz a îndeplinit p' anul de livrare a cartofilor către stat, a plătit lucrările executate de S.M.T. și a vîndut 150.000 kg cartofi la prețurile de achiziționare. S-au completat fondurile de furaje și de sămînță necesare, iar o mare cantitate de cartofi s-a împărțit colhoznicilor pentru zi-



Un grup de vizitatori ai Expoziției Agricole Unionale în sectorul de expoziție a culturilor legumicole, examinînd diferite soiuri de cartofi.

In sala de selecționare și cultură a semințelor

Ca întotdeauna, în ziua aceasta sala de selecționare și cultură a semințelor din pavilionul „Cereale” de la Expoziția Agricolă Unională este plină de vizitatori.

În fața unei hărți care înfățișează sistemul de stat de cultură a semințelor din U.R.S.S. s-a strins un mare grup de colhoznici.

Într-un stand special sînt prezentate în niște mici celule diferite exemplare de varietăți de cereale obținute de selecționerii sovietici. Varietățile de grâu de primăvară și de toamnă ocupă toată partea centrală a acestui stand, fiind plasate în 296 celule. Locul următor îl ocupă va-

rietățile de orz de primăvară și de toamnă: 115 la număr. Aici sînt prezentate, de asemenea, 67 varietăți de boabe de porumb, 55 varietăți de ovăz și 47 varietăți de mei.

În această sală este prezentat standul stațiunii de selecționare din Harkov, care ocupă un loc de seamă în sistemul culturii semințelor din U.R.S.S. Această stațiune a obținut 13 noi varietăți de culturi de cereale, care au fost racionate pentru 60 de regiuni, ținuturi și republici din Uniunea Sovietică. Secara de toamnă „harkovskaia-194” de pildă, s-a însămînțat anul trecut pe o suprafață de 836.000 hectare.

Atenția vizitatorilor este atrasă în mod deosebit de standul laboratorului de hibridi de grâu și pir al Institutului pentru cultura cerealelor din zona lipsită de cernoziom. Hibridul de grâu și pir Nr. 1 obținut de acest laborator în sectorul experimental de la Elgava

(R.S.S. Leionă) a dat o recoltă de 7.000 kg. la hectar. Anul trecut, hibridii de grâu și pir au ocupat o suprafață de peste 60.000 hectare și s-au raionat în 10 regiuni și republici din U.R.S.S.

Interesant este, de asemenea, și standul Stațiunii de selecționare din Krasnodar, unde este prezentat grîul de toamnă „nevoukrainka-83”. Anul trecut, s-au însămînțat în țară cu această varietate peste un milion trei sute de mii hectare. În unele colhozuri, ca, de pildă, în colhozul „Poruncile lui Lenin” din Kuban, varietatea de grâu „nevoukrainka-83” a dat o recoltă de 4.500 kg la hectar.

După toate cele văzute în această sală, vizitatorii își opresc privirile asupra portretelor celor mai de seamă selecționeri sovietici. Aici se află portretele academicienilor Țișin și Iuriev, Șehurdin, Lisișin, Lukianenco, profesorului Pisarev și ale multor altor selecționeri.

V. STAȘEVSKI



Profesorul Vitali Edelstein de la Academia Agricolă „Timireazev” stînd de vorbă cu un grup de vizitatori.

Sfaturi gospodărești

MURĂTURI ÎN SARE

Murăturile se pot pregăti foarte ușor și în sare. Pentru aceasta, trebuie mai întâi să spălăm butoiașele de lemn în care vom pune murăturile și să le opărim, apoi le lăsăm să se zvinte și le frecăm pe dinăuntru cu usturoi pisat. După ce am spălat în 2—3 ape castraveții, pepenii verzi mici, ardeii lungi, gogonelele, merele, țelina, pătrunjelul și morcovii, îi punem în butoiaș. Punem capacul, iar prin vrană turnăm saramura (300 grame sare la 10 litri apă), astupăm cu dop și timp de 10 zile purtăm puțin butoiașele prin curte ca să se amestece murăturile cu saramura. Așezăm apoi în pivniță butoiașele și desfundăm când vrem să consumăm din murături.

MAGIUN DE LEGUME (fără zahăr)

Luăm părți egale de morcov, sfeclă de zahăr și

dovleac (din acel cu coajă albă-verzue). Le spălăm, le curățăm de coaje și mărunțim dovleacul, tăindu-l în bucățele, iar sfecla și morcovul le dăm pe-o răzătoare cu găuri mari. Punem apă numai atât cât cuprinde și le fierbem pînă devin moi de tot. Le trecem



apoi prin sită, iar terciul strecurat îl punem la foc într-un vas larg, nu prea adînc, ca să se îngroașe repede. Amestecăm mereu cu o lopățică spre a nu se prinde la fund. Pentru a da un gust mai bun magiunului de legume, care nu necesită zahăr, se pot adăoga și ceva fructe dulci sau o cantitate oarecare din alt magiun.

Dacă îl scădem, trebuie să avem grije să fie bine închegat, căci atunci se păstrează mai bine. Îl pu-

nem apoi fierbinte în borcane opărite și afumate cu pucioasă și îl ținem în gura cuptorului cald, ca să prindă o pojghiță. Ca să-l ferim de umezeală, lipim a doua zi de-a dreptul pe magiun o foiță de celofan sau un rînd de hîrtie curată muiată în spirt. Legăm apoi bine gura borcanului și ținem magiunul la rece, dar ferit de umezeală.

ARDEI UMPLUȚI

Luăm ardei grași nevătămați. Îi spălăm, îi curățăm. Apoi tăiem ca fideaua varză albă, morcov, pătrunjel, țelina. Acestea le frecăm ușor cu sare și cu ele umplem ardeii. Ca să nu iasă umplutura, punem deasupra cîte o foaie de varză sau o felie de morcov. Așezăm în borcane ardeii cu gura în sus, turnăm deasupra apă fiartă cu sare (după ce s-a răcit) și punem oțet (o ceașcă de oțet la un litru de apă) și legăm cu celofan sau bășici de vită.

Cît a cîștigat Mihai Popa respectîndu-și contractul cu cooperativa

Cînd cooperativa a început să încheie contracte cu cultivatorii de legume, Popa Mihai din comuna Simileasca, raionul Buzău, s-a sfătuit cu nevasta. Știa că de la ea va primi un sfat bun, că nu degeaba țărani muncitori din comună au ales-o deputată în sfatul popular și membră în consiliul de conducere al cooperativei.

— Eu cred că-i bine să încheiem și noi contract — i-a spus ea. — Iar cooperativa ne va ajuta să scoatem o recoltă mai bună.

Și în toți anii grădinarul Popa Mihai a fost mulțumit că a urmat sfatul nevastei. Anul acesta el a fost împroprietărit cu 50 ari teren de grădină. În primăvară a încheiat din nou contract cu cooperativa pentru cultivarea și vinza-

rea produselor de legume de pe acest teren. Cooperativa i-a dat un avans de 810 lei și i-a procurat contra cost o jumătate metru cub de cherestea, precum și semințe de legume. Prin contractul încheiat cu cooperativa, Popa Mihai s-a obligat să cultive roșii, varză, vinete, castraveți timpurii și alte legume și să obțină în total 5.330 kg. El a însămintat toate culturile înscrise în contract și a muncit cu rivnă împreună cu nevasta. A îngrășat terenul, a transplănat răsăturile la timp și a udat plantele care aveau nevoie de apă. Munca lor a fost răsplătită din plin. Pe cei 50 ari de grădină au recoltat o producție mare de legume, de cea mai bună calitate. În afară de legumele contractate, Popa Mihai a

mai predat cooperativei dovleci, mazăre și cartofi. În total el a livrat pînă la 5 octombrie aproape 9.500 kg de diferite legume, pentru care a primit peste 13.000 lei. Din acești bani a achitat avansul cooperativei și apoi a cumpărat de la magazinele cooperative din comună îmbrăcăminte pentru întreaga sa familie. Totodată a mai cumpărat 6 saci cu porumb și două care cu legume pentru iarnă. De asemeni, Popa Mihai s-a mai bucurat și de alte avantaje. Iar acum, îndată ce cooperativa va începe acțiunea de încheiere a contractelor, el va fi printre primii care va contracta pentru cultivarea de legume în anul viitor și va lămuri și pe alți țărani muncitori să facă la fel.

V. Băjenaru

Primii la predarea cotelor de produse animale

Printre comunele fruntașe la predarea cotelor de produse animale din raionul Caransebeș se află și comuna Buchin. Pînă acum aici planul a fost îndeplinit la carnea de vită și într-un procentaj de 82 la sută la carnea de porc și 70 la sută la lapte de vacă. Primii la predarea cotelor de produse animale din comună sînt Hamat Ignea, Beștiera Niculae, Munteanu Petre, Cădaru Petre, Ianăș Pîrvu, Domnița Burdea.

Ei știu că predîndu-și la timp cotele de produse animale, întăresc și mai mult alianța frățească cu muncitorii, care le trimit lor mașini, unelte și tot mai multe bunuri de larg consum.

Bohatir Leon
corespondent

Prin cooperativele sătești

Printre cooperativele fruntașe din raionul Săcueni, regiunea Oradea, se numără și cea din comuna Valea lui Mihai. Realizările pe care le-au obținut în ultima vreme salariații acestei cooperative au făcut ca cifrele planului să fie îndeplinite, ba chiar și depășite. Luna trecută, de pildă, cooperativa din Valea lui Mihai a realizat planul de achiziții în proporție de 118 la sută, de contractări în proporție de 101,8, iar planul comercial de desfacere a fost depășit cu 20 la sută. Antrenați în întrecere salariații cooperativei au achiziționat în primele 13 zile ale acestei luni 46.799 kg. legume, 12.530 kg. cartofi, aproape 500 kg. păsări, un mare număr de ouă și altele. De asemeni, pe baza

contractelor încheiate cu crescătorii de animale, s-au preluat 15 porci grași, 4 viței și 2 boi.

★

Pentru ca oamenii muncii de la orașe să fie aprovizionați cu cit mai multe fructe, cooperativele sătești din regiunea Pitești desfășoară o vie activitate în rîndul țaranilor muncitori, pentru ca aceștia să valorifice fructe prin cooperative. În raionul R. Vilcea, producătorii au valorificat în trimestrul trei peste 900.000 kg. prune, mere și pierseci. De asemeni, în raionul Horezu, pînă la începutul trimestrului patru au fost valorificate peste 1.200.000 kg. diferite fructe, din care o bună parte au fost trimise în stare proaspătă, pentru aprovizionarea orașelor.

CARNET EXTERN

VICTORIA FRONTULUI NAȚIONAL ÎN ALEGERILE DIN R. D. GERMANĂ

În întreaga Republică Democrată Germană populația a transformat ziua alegerilor — 17 octombrie — pentru Camera populară și reprezentanța populară a Marelui Berlin într-o mare sărbătoare. Încă din primele ore ale dimineții, alegătorii se îndreptau spre centrele de vot, fiind conștienți că îndeplinesc astfel o înaltă datorie patriotică. Pînă la orele 2 după amiază, dintr-un număr de 1.161 localități s-a anunțat că alegătorii au participat la vot în proporție de 100 la sută. Țăranii și țărăncile din regiunea Spreewald, îmbrăcați în pitorescul lor port național, și-au dat votul în mijlocul unor manifestații de adîncă bucurie.

Oamenii muncii din R.D. Germană au votat cu o majoritate de 99,3 la sută pentru Frontul Național al Germaniei Democratice, manifestîndu-și astfel dragostea și atașamentul față de puterea muncitorească-țărănească.

PRIMUL MINISTRU AL INDIEI, NEHRU A PLECAT SPRE PEKIN

Primul ministru și ministrul Afacerilor Externe al Indiei, Nehru, vizitează R. P. Chineză. Înainte de plecarea sa spre R. P. Chineză, primul ministru indian a declarat că întîlnirea sa cu premierul chinez, Ciu En-lai are o importanță istorică.

DECLARAȚIA AMBASADORULUI S.U.A. ÎN INDIA

Ambasadorul Statelor Unite în India, George Allen, a declarat în cadrul unei conferințe: „Noi, americanii, trebuie să recunoaștem că, deși nu ne place regimul din China, această țară are o populație de 600 milioane oameni și că țările vecine cu China nu au de gînd să blocheze piața chineză. Se vor produce presiuni pentru dezvoltarea comerțului și noi trebuie să ținem seama de acest lucru. Pentru aceste motive sîntem dornici să vedem realizîndu-se o normalizare în această regiune“.

OAMENI DE AFACERI ENGLEZI VOR VIZITA R. P. CHINEZĂ

Știri de peste hotare anunță că, în urma invitației autorităților R. P. Chineze, două grupuri de reprezentanți ai oamenilor de afaceri britanici vor pleca în R. P. Chineză în lunile viitoare.

Printre membrii celor două grupuri se numără reprezentanți ai firmelor comerciale, bancare și industriale. Primul grup va sosi la Pekin la 20 noiembrie, iar al doilea va părăsi Londra la începutul anului viitor.

PLENARA C.C. AL PARTIDULUI COMUNIST FRANCEZ

Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Francez, care a discutat problema luptei împotriva renașterii militarismului german și pentru apărarea păcii, și-a încheiat lucrările. În cuvîntarea rostită cu acest prilej, Maurice Thorez a arătat că sînt posibilități de a zădărnici acordurile de la Londra, care reprezintă o nouă încercare de a reface armata hitleristă. Secretarul general al P. C. Francez a chemat la intensificarea luptei pentru unitatea de acțiune a oamenilor muncii din Franța.

„Cine se aseamănă, se adună“

Vrînd parcă să întărească proverbul că „cine se aseamănă, se adună“, primul ministru al Japoniei, Iosida, a vizitat timp de trei zile Germania apuseană, în cadrul călătoriei sale pe care, chipurile, o face în jurul lumii. Iosida și Adenauer s-au întîlnit. Bine înțeles că au avut grijă să ascundă adevăratul scop al întîlnirii lor sub masca unor probleme de comerț exterior. Vă închipuiți despre ce fel de comerț este vorba, numai dacă vă vom spune că Iosida a vizitat o zi întregă Ruhr-ul, adică arsenalul Germaniei apusene.

Dar presa stăpîniilor din S.U.A. dîndu-și seama că a-mindouă slugile sînt atît de deochiate încît nici o mască nu le mai ajută, scrie negru pe alb că cei doi aliați din



cursul celui de al doilea război mondial, care s-au prăbușit în 1945, în urma înfrîngerii lor, trebuie să devină principalele puncte de sprijin ale agresiunii pe care o pregătesc imperialiștii americani.

Intr-adevăr că pentru un asemenea scop bogătașii americani au găsit slugile cele mai nimerite. Puțină țînere de minte nu strică însă: înaintașii acestor slugi au încercat și ei ceva asemănător. Rezultatul îl știm cu toții.

Contribuții de seamă la cauza întăririi păcii în lume

O cale adevărată spre înlăturarea primejdiei unui nou război

Insuflețit de dorința unei adevărate reglementări a celor mai arzătoare probleme din zilele noastre, guvernul sovietic a făcut noi propuneri de pace în actuala sesiune a Organizației Națiunilor Unite. Dovedindu-se neclintită luptătoare împotriva primejdiei unui nou război, Uniunea Sovietică a prezentat spre examinare O.N.U., propunerea cu privire la încheierea unei convenții (tratat) internaționale în problema reducerii armamentelor și interzicerii armelor atomice și cu hidrogen și a celorlalte feluri de arme de ucidere în masă. Pe lângă faptul că noua propunere deschide calea spre încetarea cursei înarmărilor, ea are menirea de a face cu puțință folosirea energiei atomice numai în scopuri pașnice.

Este bine cunoscut faptul că astăzi, în țările capitaliste cheftuiește destinate pregătirilor de război cresc pe zi ce trece. Astfel, numai în decursul anului 1952-53 cheltuielile militare ale statelor blocului Atlanticului de nord s-au ridicat la 75 miliarde dolari, în timp ce sumele prevăzute pentru nevoile oamenilor muncii s-au redus în proporții îngrijorătoare. Astăzi, oamenii muncii din Statele Unite nu mai pot face față, decit cu mari sacrificii, poverii impozitelor care devine tot mai apăsătoare.

Și nu este greu să ne închipuim avintul nemaiîntâlnit pe care l-ar putea lua munca pașnică, creatoare, dacă cu sumele destinate fabricării tunurilor, bombelor atomice și avioanelor de bombardament s-ar construi laboratoare, instituții de cercetări, școli, case de locuit, teatre și universități. Este lesne de înțeles deci interesul uriaș pe care-l arată popoarele, noii propuneri sovietice.

În propunerea sovietică se prevede că în decurs de 6 luni (sau un an) statele să-și reducă armamentele, forțele lor armate și alocațiile pentru necesități militare prevăzute în bugetele de stat, în proporție de 50 la sută din normele convenite. Reducerea armamentelor și forțelor armate se face pornindu-se de la nivelul armamentelor și forțelor armate existente la 31 decembrie 1953, iar reducerea alocațiilor, pornind de la nivelul cheltui-

IN ATENȚIA DIRECTORILOR DE CĂMINE CULTURALE:

Această conferință va fi ținută cit mai curând într-una din șezătorile sau seriile culturale din această lună.

ielilor făcute pentru necesități militare în decursul anului care a luat sfârșit la 31 decembrie 1953.

După ce aceste măsuri vor fi duse la îndeplinire, se va face o nouă reducere a înarmărilor. Astfel, în decursul următoarelor 6 luni (sau un an) statele vor reduce armamentele și forțele lor armate, precum și alocațiile pentru necesități militare pentru restul de 50 la sută din normele convenite. Totodată se va înfăptui interzicerea totală a armelor atomice, cu hidrogen și a celorlalte feluri de arme de ucidere în masă, iar producția lor se interzice și se înlătură din armamentele statelor, urmând ca toate materialele atomice pe care le au statele să le folosească numai în scopuri pașnice. O deosebită atenție acordă propunerile sovietice organizării unui control riguros asupra îndeplinirii prevederilor de către toate statele. Acest control va urma să fie făcut de un organ internațional permanent, pe care îl vor înființa statele.

Noua propunere sovietică constituie o bază trainică și sănătoasă, menită să ducă la întărirea păcii. De aceea, nu este de mirare că cercurile largi ale opiniei publice din întreaga lume discută cu viu interes noua propunere. Însăși ziarele apusene sînt nevoite să recunoască însemnătatea mare pe care o prezintă propunerile Uniunii Sovietice făcute la O.N.U. Arăbind răsunetul ce l-au stîrnit noile propuneri, corespondentul ziarului american „New-York Times” scrie: „În momentul de față există posibilitatea adevărată de a găsi mijloacele pentru a alunga spectrul distrugerilor pricinuite de bombe atomice sau cu hidrogen”.

Cum au răspuns cercurile conducătoare din apus la această propunere sovietică? Ele s-au ferit s-o respingă, așa cum făceau de obicei, pentru că s-ar fi demascat în fața popoarelor. Înselind diferite motive — chipurile că propunerea n-ar fi destul de clară în a-

numite puncte — reprezentanții puterilor apusene nu îndrăznesc încă să-și spună părerea deschis. Atunci cînd li se cere să treacă la fapte, guvernării puterilor apusene se dau în lături.

Minate de aceleași nesăbuite planuri războinice, cercurile conducătoare apusene, îndeosebi cele americane, au pus la cale noi acțiuni care amenință pacea lumii. Astfel, în vreme ce la O.N.U. Uniunea Sovietică propune mijloace noi care să înlăture neînțelegerile dintre popoare și să se ajungă la un acord în problema reducerii înarmărilor și a interzicerii armelor atomice și cu hidrogen, la Londra miniștrii de externe a 9 state capitaliste, au pus la cale reinarmarea Germaniei apusene.

Orice om de bună credință nu poate să nu vadă deosebirea dintre cele două linii politice și să se convingă odată mai mult că politica războinică a puterilor apusene nu corespunde de loc cu zarva pe care acestea o fac în jurul pretenției lor dorințe de pace. Politica Uniunii Sovietice corespunde intru totul cu interesele popoarelor iubitoare de pace și indică adevărata cale spre înlăturarea tuturor neînțelegerilor care amenință pacea lumii.

Propunerea făcută de reprezentanții Uniunii Sovietice la O.N.U. — A. I. Vișinski — cu privire la încheierea unei convenții (tratat) internaționale în problema reducerii armamentelor și a interzicerii armelor atomice, cu hidrogen și a celorlalte feluri de arme de ucidere în masă, a fost înscrisă pe ordinea de zi a Adunării Generale a O.N.U. În prezent, în Comitetul politic a început examinarea acestui însemnat punct de pe ordinea de zi. Rămîne de văzut în ce măsură reprezentanții puterilor apusene se vor hotărî să pornească pe drumul înlăturării primejdiei unui nou și groaznic măcel. Popoarele sînt sătule de vorbele guvernanților din apus și așteaptă ca locul lor să fie luat de fapte.

Marea forță a prieteniei dintre Uniunea Sovietică și R. P. Chineză

La Pekin, capitala R. P. Chineze, s-au desfășurat de curind tratative între delegația guvernamentală a Uniunii Sovietice și reprezentanții ai R. P. Chineze. În urma discuțiilor duse într-o deplină înțelegere, s-a ajuns la încheierea unor acorduri privind problemele relațiilor sovieto-chineze și ale situației internaționale.

Comunicatul dat la sfîrșitul tratativelor și documentele încheiate au fost primite cu nespusă bucurie de marele lagăr al păcii și democrației, de sutele de milioane de partizani ai păcii din lumea întreagă. Oamenii iubitori de pace de pretutindeni sînt îndreptății în marea lor bucurie pentru că văd în trăinicia prieteniei sovieto-chineze o contribuție de neprețuit la întărirea păcii și securității popoarelor din Asia și lumea întreagă. Citind istoricele documente ne dăm seama de legăturile noi, socialiste — întru chipare vie a nobililor idei ale internaționalismului proletar ce s-au statornicit între țările lagărului democratic. Niciodată în trecut

istoria n-a cunoscut asemenea legături între state.

Din documente se desprinde puternic ideea unității deplină de vederi ce există între cele două mari puteri, atât pe tărîmul colaborării multilaterale, cit și în problemele privind situația internațională. Cei cinci ani care s-au scurs de la înființarea R. P. Chineze, sînt anii statornicirii unor strînse legături între poporul sovietic și poporul chinez. Ajutorul frățesc dat unul altuia de cele două popoare, așa cum prevede Tratatul de prietenie, alianță și asistență mutuală încheiat la 14 februarie 1950, ajută la înflorirea economică și culturală a celor două mari țări. Întărirea Uniunii Sovietice și R.P. Chineze, marea lor prietenie, temeinicesc pacea și securitatea în Asia și în întreaga lume.

Legăturile de strînsă prietenie ce s-au statornicit între U.R.S.S. și China sînt într-o continuă dezvoltare, pentru că aceleași sfînte năzuințe de pace călăuzesc guvernele celor două țări. Așa cum au făcut

P. Chineze. Atitudinea cercurilor conducătoare din S.U.A. este condamnată de toți oamenii dornici de pace.

O deosebită importanță prezintă propunerea guvernelor U.R.S.S. și Chinei cu privire la convocarea în viitorul cel mai apropiat a unei conferințe pentru problema coreeană, cu participarea largă a statelor. Cele două guverne condamnă cu hotărîre blocul războinic al Asiei de sud-est, întocmit din porunca bogătașilor americani. Unindu-și străduințele în apărarea păcii, Uniunea Sovietică și R. P. Chineză declară că în legăturile lor cu țările din Asia și din zona Pacificului, cit și cu alte state, vor aplica cu strictețe principiile respectării reciproce a suveranității și integrității teritoriale, a neagresiunii reciproce, neamestecului reciproc în treburile interne, egalității și avantajului reciproc, coexistenței pașnice, ceea ce deschide largi posibilități pentru dezvoltarea unei colaborări internaționale rodnice.

În politica lor față de Japonia, guvernele U.R.S.S. și Chinei arată că sînt gata să întreprindă acțiuni care să ducă la normalizarea legăturilor cu această țară, pe baza principiului conviețuirii pașnice a statelor, oricare ar fi orînduirea lor de Stat.

Între Uniunea Sovietică și R. P. Chineză s-au încheiat în timpul tratativelor o altă serie de acorduri de mare însemnătate. Potrivit acestor acorduri, poporul sovietic vine cu ajutorul său frățesc să sprijine prin toate mijloacele poporul chinez în opera de întărire a statului său democrat-popular, de construire a socialismului. Așa, de pildă, guvernul U.R.S.S. va acorda guvernului R. P. Chineze un credit pe termen lung în sumă de 520 milioane ruble, precum și dăruirea de către poporul sovietic popoului chinez a mijloacelor tehnice și a utilajului necesar pentru organizarea unei mari gospodării cerealiere de stat. Dovada vie a legăturilor noi, socialiste, ce s-au statornicit între statele democratice o prezintă și acordurile cu privire la trecerea bazei maritime militare Port-Arthur la deplina dispoziție a R. P. Chineze, precum și a celor privitoare la predarea către R. P. Chineză a cotei sovietice de participare în societățile mixte, la colaborarea tehnico-științifică, construirea de noi căi ferate.

Tratativele purtate la Pekin dovedesc lumii strînsele legături prietenești care unesc Uniunea Sovietică și R. P. Chineză, tărîna țărilor lagărului democrat. Oamenilor iubitori de pace de pretutindeni, această prietenie le întărește încrederea în victoria cauzei păcii asupra politicii războinice dusă de cercurile imperialiste. Cum să nu salute pline de bucurie popoarele lumii tratativele de la Pekin, cînd văd că au drept bază respectul reciproc al fiecărei țări mari sau mici? Și cum să nu urască în același timp popoarele lumii asemenea înțelegeri ca cele de la Londra și Manila, prin care puterile imperialiste pun la cale înrobirea popoarelor? Faptele sînt limpezi și grăitoare.

Popoarele iubitoare de pace scotocesc, pe bună dreptate, tratativele sovieto-chineze de la Pekin, o nouă și însemnată contribuție la întărirea păcii.

care este o parte din teritoriul R.

ÎN ACUL „ALBINEI”

Campioni... la tărăgăneală

Sfatul popular al comunei Colacu, raionul Răcari. Discută un țăran muncitor cu președintele sfatului, Teodor Mateias.

— De ce nu construiți odată căminul cultural? Ce vă mai trebuie? Ce n-aveți?

— N-avem...
— Bani?
— Avem.

— Nisip?
— Avem.
— Ciment?

— Avem.
— Cărămidă?
— Avem.
— Timplărie?

— Avem.
— Proiect?

— Avem.
— Dar ce n-aveți?

— Tehnician constructor specialist.

— L-ați căutat?

— Da, de un an de zile.

— Atunci e grav de tot.

Să știi, s-au isprăvit tehnicienii în țară!

De s-ar isprăvi și cu tărăgăneala de la sfatul popular din Colacu, dar nu așa cum s-au „isprăvit” tehnicienii, ci cu adevărat.



Uitucul

— Alo, raionul? Notați vă rog! Pină în momentul de față au fost arate în comuna noastră 1.195 hectare — spuse referentul agricol I. Dumitrescu din Poiana Mare.

— Cum vine asta, tovarășe referent? Săptămîna trecută tot d-ta ne-ai comunicat că ați arat 1.550 hectare. În loc să mergeți

înainte, dați ca racul înapoi?

Nu știm ce răspuns a dat referentul... Un lucru însă știm sigur: îi place omului să umfle datele. Le umflă și... le uită.

Credem că secția agricolă a raionului Calafat nu va uita aceasta și va face în așa fel ca „uitucul” să-și uite năravul.

O soră... vitregă

De cităva vreme, Ileana Bubă de la dispensarul din comuna Gîrda de Sus, raionul Cîmpeni, nu mai este soră de caritate, ci... soră vitregă. Aceasta, deoarece se poartă... vitreg cu lumea care vine la dispensar, bruscînd-o.

Ca să fim drepecți, trebuie

să spunem că sora nu bruschează pacienții decît rar. Pentru că tot rar poate fi găsită la dispensar, majoritatea timpului fiind găsită... umblînd teleleu.

Ar fi bine ca cineva să... găsească „leacul” pentru... Bubă Ileana.

Ce e mai important?

Ce e mai important pentru un îndrumător cultural? Să se ocupe de munca culturală sau de cea administrativă? De cea administrativă? De cea culturală, desigur, veți zice dvs. Iată însă că din dispoziția tovarășei Angela Manguilea, vicepreședinta sfatului popular raional Caracal, de mai multe luni de zile îndrumătorul cultural Ion

Truia se ocupă de cea... administrativă! De ce? Probabil pentru că din partea comitetului executiv tocmai tovarășa vicepreședintă Angela Manguilea este aceea care „răspunde” de... munca culturală!

Acum ce e mai important? Mai întii de toate de munca culturală să răspundă altcineva.

Alergător fără voie

Sfatul popular din Ostrovul Mare, regiunea Craiova, a hotărît ca directorul școlii din comună să devină un bun... alergător. În acest scop a început să-l antreneze.

Iată cum decurge antrenamentul: directorul vine la președintele sfatului și cere o căruță să aducă de la raion cărțile și rechizitele repartizate elevilor. Președintele îl trimite să alerge... la secretar. Secre-

tarul sfatului îl pune să dea o goană pină... la președintele gospodăriei colective. Acesta îl îndeamnă să fugă la... cooperativă, să ceară de acolo căruță. Și așa mai departe.

Iar directorul școlii aleargă de citeva zile de la un capăt la celălalt al comunei. Alergarea lui s-a transformat în cursă de obstacole, pentru că toți îi pun piedici în obținerea căruței.

(22)

M-am nimerit zilele trecute la baza de recepție din comuna Virful Cîmpului, raionul Dorohoi. Veniseră să-și predea cotele sute de țărani din comunele Cîndeștei, Zvorîștea și altele. Soarele se înălțase de amiază. M-am uitat în jurul meu: căruțe pline cu saci, două cîntare și o droaie de oameni care... stăteau cu mîinile în sin. M-am apropiat de ei.

— Ce faceți, oameni buni? De ce nu predați odată cerealele?... Că vor fi așteptînd acasă nevestele, copiii, treburile...

— Las-să ne aștepte acasă, că și noi așteptăm aici...

— Și ce așteptați dumneavoastră?

— Așteptăm pe Gheorghe Cozmic, șeful bazei de

recepție și pe Gheorghe Riptea, contabilul.

— Cum, adică?

— Iaca așa! Azi dimineață, au dat ei, ce e drept, pe aici, dar cum au venit au și plecat. Ziceau că au ceva treabă în altă parte și... duși au fost.

Dacă am auzit una ca asta, am pornit să colind satul și, întrebînd ba pe unul, ba pe altul, m-am lămurit ce fel de „treabă” aveau firtații. Responsabilul era tare ocupat. Dădea pe gît toi după toi. Contabilul își făcea meseria. Ținea contabilitatea: atîtea țoiuri dumneata, atîtea țoiuri eu.

Cum i-am văzut, mi-am și spus: „Să nu mi se mai zică mie Ilie Poznașu, dacă nu-i aduc înapoi la baza de recepție, de unde au plecat”.

M-am apropiat de el și le-am șoptit: „Tovarășe șef, tovarășe contabil, adineauri a picat la baza de recepție un butoi cu țuică”.

Să fi văzut atunci minune: contabilului îi sfîrîiau picioarele alergînd să vadă butoiul, iar pe șeful bazei îl trecuseră nădușilele tot fugind să-și ia contabilului înainte.

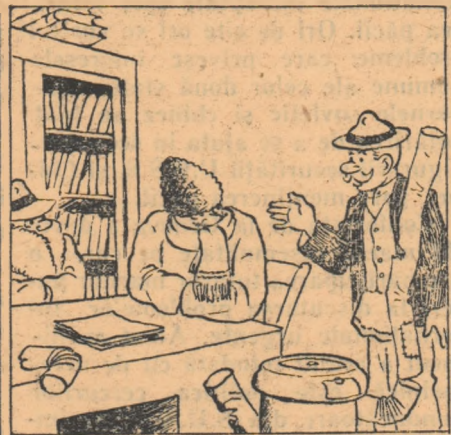
Ce-or fi spus ai doi cînd or fi văzut ce pozna le-am tras, nu mai știu. Am luat primul tren și m-am dus la sfatul popular al raionului. Am propus să se trimită, din cînd în cînd, cite o balerucută cu ceva băuturi la baza de recepție din comuna Virful Cîmpului. Că doar în felul acesta n-or să mai fie nevoiți nici Cozmic, nici Riptea să părăsească locul de muncă pentru a-și uda gîturile uscate.

DIN ÎNTÎMPLĂRILE LUI MOȘ ARDEI (23)

(Desen de F. Calafeteanu)



Moș Ardei:
In curînd iarna în sat...
Haideți frațior la sfat,
Iarși să le amintim,
De lemne pentru cămin.



Moș Ardei: într-o cameră a căminului
Iată, iarna a venit,
Fără lemne ne-a găsit.
Cei doi consăteni:
Ni s-a spus la sfat și-aseară,
C-o să fie cald... la vară!



Moș Ardei:
Am tot discutat la sfat
Dar nimeni nu s-a mișcat.
Le voi face una bună
Să vedem ce-or să mai spună.



Moș Ardei:
Noi la sfatul popular
Am vorbit, dar în zadar.
De-asta pun aici, bădie,
Firma de la... ghefărie.